

قطار جشنواره

بین‌المللی شعر فجر در ایستگاه اول

جشنواره بین‌المللی شعر فجر امسال، هفدهمین دوره خود را برگزار می‌کند. از سال ۱۳۸۵ که این جشنواره بدون داشتن آیین‌نامه و شیوه‌نامه‌ای مشخص کار خود را آغاز کرد تا به حال جشنواره به فعالیت خود ادامه داده و در این سال‌ها، شیوه و رویکرد اجرایی آن، روشن شده است. همچنان که می‌دانید در این جشنواره، کتاب‌های شعر یا دربارۀ شعر، داوری می‌شوند و داوران، برگزیدگان خود را از آثار شعری سال گذشته

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

امسال هم نخستین فرایند اجرایی جشنواره در هفته جاری کلید خورد و براساس آن شاعرانی که در سال ۱۴۰۰ نخستین چاپ کتاب‌های‌شان به زبان فارسی و با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در داخل کشور منتشر شده باشد، می‌توانند خود

روایت علی داودی، شاعر مجموعه «شبیه» از این کتاب شعر

باید ساختار کهن را برای مخاطب امروز ساده کنیم

«شبیه» مجموعه‌ای است از سروده‌های نیمیای عاشورایی علی داودی که امسال، شهرستان ادب آن را منتشر کرده. نیمیایی، قالبی شعری است که براساس پیشنهادهای نیما به مجموعه قالب‌های رایج در شعر فارسی اضافه شد. نیما یوشیج در این پیشنهاد تازه خود، تساوی بودن ارکان عروضی را برداشت اما همچنان از وزن و قافیه بهره می‌برد. طی دهه‌های اخیر شاهد افول شعر نیمیایی بودیم و بیشتر شاعرانی که قصد داشتند شعر نو بسازند، ترجیح می‌دادند اگر قرار است شعر نو بگویند، شعر سپید یعنی شعر بدون وزن و قافیه باشد.

در سال‌های اخیر، شعر نیمیای دوباره اوج گرفته است و شاعران زیادی سعی کرده‌اند از ظرفیت‌های این قالب بهره ببرند. در شبیه، شاعر از همین قالب استفاده کرده است، ولی از نظر مضمونی همه شعرها در ردۀ شعرهای عاشورایی قرار می‌گیرد. درباره این مجموعه و دلایل انتخاب قالب نیمیای برای شعرهای این مجموعه، با داودی صحبت کرده‌ایم که ماحصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

ای نیمیایی سربایی دوره‌ای طولانی مورد استقبال شاعران نبود ولی به نظر می‌رسد چند سالی است این قالب از محبوبیت خارج شده است دلیل رجعت شاعران به این قالب چیست؟

قالب نیمیای به نسبت شعر کلاسیک، آزادی عمل و رهایی و گشایش بیشتری برای شاعر دارد و اگر دقت کرده باشید، شاعرانی که اخیراً نیمیایی می‌گویند، آن را در قالب شعر کوتاه می‌سازند. در سال‌های اخیر دو سه مجموعه شعر نیمیایی منتشر شد که در این جریان مؤثر بود. وقتی که خودم مجموعه «گاهی حواسم نیست» را منتشر کردم، دیدم برای دوستانی که دور و بر خود بودند، قوت‌قلبی بود و دیدند در این قالب هم می‌شود شعر گفت. از طرف دیگر دوستانی که در زمینه شعر کلاسیک کار می‌کنند، نوعاً متهم به سنتی بودن هستند و به‌همین دلیل دوست دارند که سمت نوآوری حرکت کنند. این قالب ظرفیت‌هایی دارد که باعث می‌شود این دوستان هم به سمت آن گرایش پیدا کنند. از طرف دیگر چند اثر را رویکرد به مخاطب عام هم در این قالب تولید شده که مورد استقبال قرار گرفته است. مثلاً شعری که آقای سیار برای آمریکا گفته و حامد زمانی آن را خوانده، در قالب شعر نیمیایی است یا آقای میثم مطیعی، نیمیای خواند و جوانان شاعری که درگیر کار رسانه‌ای هم هستند، دیدند شعر نیمیایی ظرفیت‌پذیر رسانه‌ای‌ام دارد.

ای شاعران این دوره از نیمیایی‌های دوره قدیم مانند شعر اسب سفید وحشی آتشی و یا شاعران دیگری که قالب نیمیایی را به سمت وسوسه‌ی پرده‌پودن که سخت بود هم‌واردی با آنان، دور شده‌است. مثلاً هم‌واردی با کسی مثل فروغ فرخزاد که کلا وزن را هم نمی‌کند و نمی‌دانی چه‌کار باید بکنی. نیمیایی گفتند در وزن‌های مشخص خیلی کار را راحت‌تر می‌کند چراکه احساس می‌شود داشتن موسیقی گمشده آدم‌ها بود.

در این روزگار برای همه شاعران، مخاطب و توانایی حرف‌زدن با او خیلی مهم شده است درصورتی‌که در جریان‌های شعر دهه‌های ۴۰ و ۵۰ می‌پینید که برخی جریان‌های شعری اصلاً مخاطب‌محور نیستند. مثلاً شاعری مثل پدا... روایی، مخاطب برایش اصلاً

اعلام می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم، امسال هم نخستین فرایند اجرایی جشنواره در هفته جاری کلید خورد و براساس آن شاعرانی که در سال ۱۴۰۰ نخستین چاپ کتاب‌های‌شان به زبان فارسی و با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در داخل کشور منتشر شده باشد، می‌توانند خود

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

امسال هم نخستین فرایند اجرایی جشنواره در هفته جاری کلید خورد و براساس آن شاعرانی که در سال ۱۴۰۰ نخستین چاپ کتاب‌های‌شان به زبان فارسی و با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در داخل کشور منتشر شده باشد، می‌توانند خود

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

امسال هم نخستین فرایند اجرایی جشنواره در هفته جاری کلید خورد و براساس آن شاعرانی که در سال ۱۴۰۰ نخستین چاپ کتاب‌های‌شان به زبان فارسی و با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در داخل کشور منتشر شده باشد، می‌توانند خود

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

امسال هم نخستین فرایند اجرایی جشنواره در هفته جاری کلید خورد و براساس آن شاعرانی که در سال ۱۴۰۰ نخستین چاپ کتاب‌های‌شان به زبان فارسی و با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در داخل کشور منتشر شده باشد، می‌توانند خود

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

مهم نیست ولی شاعر امروز به این دلیل که مأمنش کلافضای مجازی و مخاطب است، دوست دارد نوعی از شعر را انتخاب کند که هم به یک معنا ساده است و هم می‌تواند با مخاطب حرف بزند. مخاطب امروز هم که رسانه‌ای است و وقتی در محافل گوناگون و در صداوسیما شعر نیمیایی خوانده می‌شود، با این نوع شعر به صورت نسبی آشناست و همین مسأله وضعیت بینابینی به وجود آورده که شعر نیمیای در قالب شعرهای کوتاه دوباره دیده شود. **ای به نظر می‌رسد نیمیایی‌های شما خیلی به شعر کلاسیک نزدیک است، استفاده از قافیه در پایان‌بندی‌ها و استفاده از صنایع لفظی و معنوی مانند جناس، ایهام، تضاد و... که در شعرهای شما زیاد دیده می‌شود، شعر نیمیایی شما را به شاخه‌ای از شعر کلاسیک تبدیل کرده‌است. نظر خودتان چیست؟** من اصلاً باور دارم شعر نیمیای بخشی از شعر کلاسیک ماست. حرف‌هایی که نیما یوشیج گفته، حرف‌هایش نو است و نکاتی بر ادبیات کلاسیک بوده است ولی لزوماً به این معنا نیست که همه داشته‌های ادبیات کلاسیک مان را کنار بگذاریم. اگر ادبیات کلاسیک مان را حذف کنیم، به لحاظ زبانی فقیر خواهیم شد. همه داشته‌های ما از ادبیات کلاسیک مان به لحاظ زبان و ساختار زبانی در شعر نو وجود ندارد. شاکله زبانی ما را حافظ ساخته که رباناش آن قدر پرمایه است که به زبان ما از هر طرف شاخه‌ای داده و همه شاخه‌ها به خود او وصل است. باید آن ساختار را برای مخاطب امروز ساده‌سازی کنیم ولی در عین حال باید حواس‌مان باشد که برای شاعر جماعت که مخاطب ما هستند هم چیزی برای عرضه داشته باشیم. شاید مخاطب عام صرفاً معنا را بخواد یا مخاطب متوسط مقهور موسیقی شود اما مخاطبی که خودش شاعر است دنبال آرایه و ظرایف زبانی می‌گردد. اگر از میراث شعر کلاسیک جدا شویم، باید به سمت تصویر برویم ولی خیلی از حرف‌ها به‌خصوص در شعرهای معنامحور زبان خیلی مسأله است و ناچار از استفاده از دستاوردهای شعر کلاسیک هستیم.

ای اصرار زیادی در امروزی کردن مفاهیم برآمده

ماجرای سروده شدن «شبیه»

من شعرهای عاشورایی به‌صورت پراکنده زیاد داشتم. از قدیم شعرهای عاشورایی داشتم و هر محرم که می‌شود آدم دوست دارد در این موضوع شعر بگوید. محرم که می‌شود هرکسی کاری می‌کند، یکی علم بلند می‌کند، یکی نذری می‌دهد و کسی هم که شاعر است دوست دارد کاری که از دستش بر می‌آید یعنی شعرگفتن را انجام دهد تا نشان دهد که دخیل است و با عاشورا گفت‌وگویی داشته است. به این ترتیب در این ۳۰ سال شاعری، هرسال یک شعر ولو شعر ضعیفی هم باشد برای این موضوع گفتم‌ام ولی آن شعرها در قالب‌های دیگر ماندن منتهی، غزل و... بوده است. سال ۸۷ یک روز صبح محرمی در خیابان با دیدن شیرآبی که چکه می‌کرد، گفتم: شیرآب / چکه می‌کند/ قلب

اهل روضه را/تکه‌تکه می‌کند. و به دلم نشست. دو سه شعر دیگر همین‌گونه هم گفتم

ولی به نظرم فقط بامزه‌امد و این ماندن تا این‌که فراموش شد. سال بعد که محرم شد، وقتی در شعرهایم دنبال شعری بودم که کاملش کنم، دوباره این شعر به‌نظرم آمد و باز چندتایی مانند آن برای شخصیت‌های کربلا گفتم که حدود ۱۰ شعر شد. این شعرها را در شب شعرهای جدی نمی‌خواندم ولی در سال سوم باز همین قضیه تکرار شد و برخی از این شعرها را در مقدمه شعرخوانی در چند جا خواندم ولی هنوز هم به این شعرها به چشم شعر جدی نگاه نمی‌کردم. سال ۹۵ دیدم این شعرها زیاد شده است و با خودم گفتم که باید تکلیف این شعرها را مشخص کنم. قبلاً مجموعه‌ای از شعرهای نیمیای منتشر کرده بودم و با خودم گفتم چا دارد که مخاطب این تجربه‌های مرا هم ببیند. اقدامی برای مجوز کردم ولی به پای انتشار که رسید، باز منصرف شدم. دلشش هم این

را وارد این چرخه ادبی کنند و کتاب‌های‌شان را تا دهم دی به

دبیرخانه جشنواره بفرستند تا در داوری‌ها شرکت داده شود. در پنج گروه ادبی، شعر کلاسیک، شعر نو (قالب‌های نیمایی و سپید)، شعر محاوره، شعر کودک و نوجوان و درباره شعر (پژوهش‌های حوزه شعر) آثار ارزیابی می‌شوند. مراحل بعدی اجرایی جشنواره، انتصاب اعضای هیات علمی و دبیرعلمی جشنواره است که به نظر می‌رسد در همین آذرماه صورت بگیرد.

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

امسال هم نخستین فرایند اجرایی جشنواره در هفته جاری کلید خورد و براساس آن شاعرانی که در سال ۱۴۰۰ نخستین چاپ کتاب‌های‌شان به زبان فارسی و با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در داخل کشور منتشر شده باشد، می‌توانند خود

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

امسال هم نخستین فرایند اجرایی جشنواره در هفته جاری کلید خورد و براساس آن شاعرانی که در سال ۱۴۰۰ نخستین چاپ کتاب‌های‌شان به زبان فارسی و با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در داخل کشور منتشر شده باشد، می‌توانند خود

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

امسال هم نخستین فرایند اجرایی جشنواره در هفته جاری کلید خورد و براساس آن شاعرانی که در سال ۱۴۰۰ نخستین چاپ کتاب‌های‌شان به زبان فارسی و با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در داخل کشور منتشر شده باشد، می‌توانند خود

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

مانده است که از وجود چنین جریانی حرف بزنیم؟ کتاب «گنجشک و جبرئیل» مرحوم سیدحسن حسینی که جزو یکی از نمادهای شعر امروز شد، چهارک کرده بود؟ به نظرم فقط یک هنجار را شکسته بود. خیلی جاها هم نمی‌فهمیم این همه تبلیغی که برای این کتاب می‌کنیم، برای چیست؟ شاید هدف این بوده که شعر امروز را با باورهای مان آشتی بدهیم. بخشی از باورهای مان در شعر سنتی مذهبی‌مان متجلی شده بود اما نیاز بود این تجلی را در شعر امروز هم ببینیم. تصور می‌کنم حسن حسینی در خیلی از این شعرها نگاه تازه‌ای نداشته اما آن کتاب، الگوی خوبی است. در آنجا می‌بینید ساختار زبانی مرحوم سیدحسن چقدر قدرتمند است. این قدرتمندی از وام‌دار بودن به شعر گذشته‌ام می‌آید. ما شاعرانی هستیم که با استفاده از ظرفیت‌های شعر امروز وزن را کنار گذاشته‌ایم اما همچنان از ظرفیت‌های شعر سنتی‌مان هم استفاده می‌کنیم. آن حرکت حسن حسین، حرکتی را در سال‌های اخیر باعث شد که هنوز ادامه دارد. دومین کتاب در این عرصه که باید از آن با احترام حرف زد، «امان‌نامه» آقای سیداکبر میرجعفری است. در شعرهای غیرعاشورایی هم باید از کتاب «هفته اگر هشت روز داشت» سروده آقای مجید سعدآبادی یاد کرد. آقای سعدآبادی خودش تعریف می‌کرد برای سرودن این کتاب که در مورد امام رضا (ع) ۴۰ هفته به شهید

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

امسال هم نخستین فرایند اجرایی جشنواره در هفته جاری کلید خورد و براساس آن شاعرانی که در سال ۱۴۰۰ نخستین چاپ کتاب‌های‌شان به زبان فارسی و با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در داخل کشور منتشر شده باشد، می‌توانند خود

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

امسال هم نخستین فرایند اجرایی جشنواره در هفته جاری کلید خورد و براساس آن شاعرانی که در سال ۱۴۰۰ نخستین چاپ کتاب‌های‌شان به زبان فارسی و با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در داخل کشور منتشر شده باشد، می‌توانند خود

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

امسال هم نخستین فرایند اجرایی جشنواره در هفته جاری کلید خورد و براساس آن شاعرانی که در سال ۱۴۰۰ نخستین چاپ کتاب‌های‌شان به زبان فارسی و با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در داخل کشور منتشر شده باشد، می‌توانند خود

می‌کنند. البته داوری‌های جشنواره در سال‌های اخیر همواره بحث‌برانگیز بوده است ولی به هر روی نفس برگزاری مرتب جشنواره قابل توجه است. به گزارش جام‌جم،

رفته و شعرها را در این شهر گفته است. این مجموعه خیلی نو است و شاید از نظر قدما بخشی از این شعرها برای امام رضا (ع) اصلاً پذیرفته نشدنی باشد، چراکه هنجارش یک چیز دیگر است. به هر حال ما شاعران امروز، خودمان را هم که یکشیم، نمی‌توانیم بی‌تاثیر از زندگی امروز باشیم مگر کسانی که شاعر روی کاغذ هستند. کسانی که شعرشان صرفاً محدود به یک سری فوت و فن و آموزه‌های کارگاهی است، شعرهایی که در یک فضای استعاری باقی مانده‌اند و نسبت خیلی کمی با زندگی امروز دارد و نه سودی به کسی می‌رساند و نه ضرری؛ شعر برای آنان تفتن و هنرمندی است اما کسی که با شعرش زندگی می‌کند در هر قالبی یا موضوعی؛ عاشقانه یا سیاسی، سپید یا قصیده بسراید ناگزیر تحت تأثیر زندگی امروز است. جواب اصلی پرسش شما این است که بخشی از شعر آیینی روزگار ما را محافل مذهبی و شعر هیات گره خورده است. امروزه هیات به تریبون تبدیل شده و سعی می‌کند در همه حوزه‌ها حرف بزند از سبک زندگی و فرزندآوری و ازدواج موفق بگیرد تا سیاست. این میزان توجه به مسائل زندگی امروز ناخودآگاه شعر را هم به روز می‌کند و به همین دلیل شعر آیینی این روزگار صرف‌نظر از قالب‌ها، نوشته است حالاین به دلیل توجه بوده است یا فرمایشی، به هردلیل این اتفاق افتاده است. کاربردی کردن شعر در به روزشدن آن تأثیر داشته است.

بود که به دلیل وجود نوعی فانتزی در این شعرها، خودم آنها را شعر جدی محسوب نمی‌کردم. این روند ادامه داشت تا این‌که مجموع این شعرها به‌بیشتر از صد شعر رسید و دست به یک ویرایش اساسی از بین این شعرها زدم که اگر قرار بر چاپ‌شان باشد، بتوانم پشت‌شان بایستم. شعرها را برای خیلی از دوستان فرستادم، دوستانی مانند آقایان استاد مجاهدی، میرشاک، کاظمی، بیابانکی، محدثی، نادمی، میرجعفری، سیدمهدی حسینی، سعید حدادیان و خیلی دیگر از دوستان با نگاه‌های مختلف، این شعرها را فرستادم تا ببینند و نظر دهند و شعرهایی که امتیاز بالاتری داشت نگه داشتم و شعرهای ضعیف‌تر را حذف کردم. فکر کنم حدود ۴۰ نفر از دوستان شاعر این شعرها را قبل از چاپ دیده باشند. به‌هرحال این مجموعه امسال و شب تاسوعا از چاپ بیرون آمد.

قاب

ذکر خیری از «سید»

در گفت‌وگوی صفحه امروز، یاد و نامی از مرحوم سیدحسن حسینی شد و بی‌مناسبت ندیدیم قاب این صفحه را به آن شاعر، مترجم و پژوهشگر فقید اختصاص دهیم. حسن حسینی از حلقه نخست بینانگاران واحد ادبیات حوزه اندیشه و هنر اسلامی (حوزه هنری بعدی) بود و از مجموعه‌های شعرش می‌توان به «همدم با حلق اسماعیل»، «گنجشک و جبرئیل» و «نوشداری طرح تریک» اشاره کرد که این مجموعه آخر شعرهای طنز کوتاه نیمیای اوست. در این عکس او را در کنار محمدکاظم کاظمی (چپ) شاعر و منتقد افغانستانی مشاهده می‌کنید.

جام جم

ادبیات

LITERATURE

چهارشنبه ۲ آذر ۱۴۰۱ ■ شماره ۶۳۶۳

از دفتر «شبیه»

چند شعر از علی داودی

برزخ

برزخم
در میانه بهشت و دوزخم
با یزید با حسین؟

-یا حسین!

معامله

چند می‌خرند ننگ؟

چند می‌برند نام؟

خانه چند؟ خانواده چند؟

این را دو خرقه را به چند می‌خرند؟

ملک ری به چند می‌برند؟

قلک حقیر سینه را شکسته‌ام

سکه سکه

دین من

صرف قسط وام شد تمام

دل ولی گرسنه مانده باز در هوای شام

آزمون

روز امتحان

آن طرف

جماعتی صحابی شکم شدند

راستان داستان

که درازای لقمه‌ای حرام، خم شدند-

...

این طرف

عده‌ای

مدافع حرم شدند

تیره

من نه از بی‌نژاد

من نه از بی‌نسب

من نه از امام‌زادگان

و از قبیله‌های برگزیده‌ام.

فخر من فقط همین که

-تو

قبله منی!

من و تیره توام یکی غلام

و والسلام

سربلند از سیاهی خودم

مثل پرده‌های مسجدالحرام.

کیستی

ای دل مذبذب همیشگی

پرچم مرددی که در هوای «هرچه بادباد» بوده‌ای

هر دمی

جبهه رو به قبله‌ای جدید سوده‌ای

در نبرد

توپناه کیستی؟

در مصاف روم و زنگ

بر فراز خیمه‌گاه کیستی؟

قیام

این جماعتی

که در رکوع و در قنوت‌شان تویی

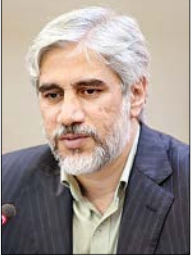
در تشهد و سلام

و در قیام‌شان تویی

این گروه اگر امان‌شان تویی

پس چرا نشسته‌اند؟

این نمازها چرا شکسته‌اند؟

یاسر احمدوند، معاون امور فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در میگرد تخصصی «زبان فارسی و هویت ملی، پاسداشت و بایسته‌ها» تأکید کرد که نامگذاری محصولات تولید داخل به اسم‌هایی که با هویت ما متناسب ندارند، مغضبی است که باید برای آن چاره‌اندیشی اساسی شود.

وی به موضوع نامگذاری محصولات تولیدی در کشور و نسبت نام و هویت اشاره کرد و گفت: اگر کسی به فروشگاه‌های کشور سرزند از تولید این همه مواد غذایی، بهداشتی و صنعتی ساخت داخل لذت می‌برد ولی متأسفانه این محصولات نام و نشانی از هویت ایرانی ندارند. اغلب این نام‌ها نیز دیگر مشهور شده‌اند و تعبیر آنها دشوار است چون مخاطبان به آن نام عادت کرده‌اند. زمانی محصولات صنعتی ساخت داخل اسم‌های ایرانی از جمله آزمایش، پارس و اراج را همراه داشتند ولی اکنون با اسم‌های بی‌معنایی مواجه هستیم که با هویت ما سازگاری ندارند.

احمدوند همچنین بر تأثیر اختلال‌های زبانی در بروز معضلات اجتماعی تأکید کرد و افزود: زبان اعم از کلام و واژه محمل اندیشه است و اختلال‌های فرهنگی در قطع ارتباط جوانان با واقعیت‌ها و هویت کشورمان بی‌تأثیر نیست. /اینا

فرهنگ

از آزمایش وارج تا اسم‌های بی‌معنا

نیلوفر مالک از «انتقام» نوشت

«انتقام» رمانی با محوریت نوع مواجهه پیامبر گرامی اسلام (ص) با قاتل حضرت حمزه(ع) است که انتشارات به‌نشر آن را منتشر کرده است.

انتقام از مجموعه ۱۴ جلدی رمان‌های نوجوان به دبیری مصطفی خرامان است که در هر جلد از کتاب‌های این مجموعه به‌صورت غیرمستقیم داستان زندگی یکی از ائمه یا اصحاب‌شان

مورد بررسی قرار می‌گیرد.

به گزارش جام‌جم، رمان انتقام روایتگر داستان زندگی یک پسر نوجوان است که برادر بزرگ‌ترش که دانشجو است، ناخواسته مرتکب قتل و زندانی می‌شود و خانواده قاتل می‌خواهد او را قصاص کنند. این پسر با بررسی وسایل برادرش متوجه سرنخ‌های می‌شود که می‌تواند کمک‌کننده باشد و باعث نجات برادرش شود. مالک در بیستمین کتاب خود، قلمش را روی خط یک حادثه گذاشته و در سیر روایی داستانی پرماجرا هیجان‌انگیز، احساسی، پلیسی و غافلگیرکننده، مسأله سلج و سازش پیامبر (ص) و بخش قاتل عمویش حضرت حمزه (ع) را یادآوری می‌کند. در این اثر نویسنده سعی کرده به صورت غیرمستقیم با روایت اجرای یک گروه نمایشی در داستان، سبک و سیره برخورد ائمه معصومین با پدیده‌ای همچون قصاص را به نوجوانان نشان دهد.